

S. M., El Carnaval

Nombramiento. — Don Francisco Arroyo Gumbau ha sido designado Director del Hostal de la Gavina de S'Agaró, deseándole el mayor acierto en este su nuevo cargo.

Necrológica. — Ha fallecido en esta ciudad el distinguido comerciante don José Canals Sibils, motivo por el cual testimoniamos a sus familiares nuestra más sentida condolencia.

MOVIMIENTO DEMOGRAFICO

Nacimientos: Daniel Giménez Ricart.

Defunciones: Pedro Molinas Pi, Carmen Bañeras Pous y María Cruañas Foqué.

FARMACEUTICO

Para el próximo domingo, día 1 de Marzo, se prestará la farmacia Rodas.

cartelera

La cobranza de la contribución Urbana, Industrial y Utilidades, tendrá lugar durante los días 25, 26 y 27 del corriente en el local y horas de costumbre.

La Rústica se cobrará en el segundo trimestre.

Hostal de La Gavina

BARBERIA BASART

GARAJE CENTRAL

NOVEDADES GRAU
Rutlla, 19 - Teléfono 226

JOSE RIBOT VIRGILI
Pinturas y Decoraciones
Cruz, 97 SAN FELIU DE GUIXOLS

PASTELERIA
La Vienesa

Transportes J. VIDAL
Cargay encaños para Barcelona

O. CASELLAS
PINTURA - DECORACIÓN

Club Guixolense de Ajedrez

Se pone en conocimiento de todos los socios jugadores que el plazo de inscripción para el próximo Campeonato es hasta el martes día 3 de Marzo a las 21 h. y media. Acto seguido en el local del Club (Café Oriente) se verificará públicamente el sorteo de orden del juego con asistencia del Juez de Juego nombrado por la Junta, Sr. Pedro Llandrich.

Así mismo el Club invita a todos los aficionados a este noble juego a ingresar para poder tomar parte en este torneo en el que se disputarán valiosos y numerosos premios.

LA JUNTA

LO QUE NO SE PIERDE

Durante los últimos días, han sido entregados en el cuartelillo de la G. U. los siguientes objetos: varias llaves, por Isabel Boix, José Ricart y dos personas más.

No semblen pas encara massa llunyans els temps en què, en retreure el nostre Carnaval, hom solia dir que quan era qüestió de fer barrila ens assemblaven als que ens el trametèren, o sigui als italians, per tenir aquests fama de saber divertir-se de debò.

Com que fa uns quants anys que el Rei de la Broma va morir en pau per a no ressucitar, deixant la via pública gairebé erma i desolada en aquells dies que ens oferiren tantes diversions, sigui'ns permès evocar, en un pensament, el record del seu imperi, que en la nostra localitat assolí remarcable esplendor. Anem a fer-ho sumariament, sense entrar en comentaris o en reflexions que podrien semblar pedantesques, tant més que ja es prou sabut que aitals plaers bulliciosos foren admesos i àdhuc escampats per la civilització, per més que llur origen hagués donat pàbul al desenfrenament i a tota mena de grolleries, per cert ben reproables.

Si hom tingués l'habilitat de descriure el període de Carnestoltes tal com ací s'implantà, el veuríem revestit d'un cert colorit artístic, dintre d'un accentuat bon humor, que amb simplicitat i franquesa era capaç de defugir els gaubaments repugnants i la mamarratxada insulsa i poc-solta.

Li farem gràcia, al nostre Carnaval, de les gales de què el dotà la gent de Venècia que ens el donà a conèixer, i breu ha d'ésser l'evocació de la fesomia d'aquelles diades, doncs hem d'emmotllar-la als límits d'un espai reduït, per més que hi hagi prou matèria per a descriure-les amb més amplitud. La recolzarem sobre el talent dels tapers que hi abocarem la pompa i tots els recursos que tenien a l'abast, a més de la virtut de tornar l'alegria als malenconiosos més empedreïts.

Per Sant Antoni s'iniciava el període carnavalesc amb lluits balls que solien ésser d'entrada i als que servia de reclam la que fou tant celebrada «Passada», diversió barata que reunia a tots els estaments de la vila, que, animosos i amb desig de divertir-se, saltaven sense parar fins a arribar a les sales de ball. Aquest acte, tant arrelant en les nostres costums, (parlem, ben entès, del temps en què gaudia de tot el seu esplendor);

aquell recorrer carrers que fou l'admiració dels viatjants y forasters; aquell saltar que ningú considerava com un desmèrit, constituïen la nota més típica i pot dir-se l'única entre les poblacions de la comarca. Una colossal «bomba» de la forma d'una magrana, amb corona de metall al cim, marcava el compàs de la música, i al seu davant, obrint la marxa, escortats per una dotzena d'atxes de vent, els primers missatgers del Carnestoltes, «virtuosos» de la cabriola, especialistes en ballar fent tota mena de contorsions amb cames i brassos, (cosa que hom digué que s'assemblava a certes pràctiques dels maharajahs de l'Índia), detenien el lloc d'honor sense defallir, doncs els músics no paraven de tocar durant tot el trajecte, i si es produïa alguna falla degut al fret, amb el bombo i els platerets n'hi havia prou per a mantenir l'enardiment que els transformava en campions del ritme i de la dansa, que rés tindrien d'envejar al millor atleta d'avui. Era la «Passada» l'autèntica manifestació d'alegria de tot el poble, que l'esperava amb fruïció, tal vegada per a donar una treva als maldecaps per mitjà de la fadiga del cos. Recordant les moltes anècdotes que li atribuïren, no ens podem estar de referir-ne una que ens brinda la seva història: Destaca en aquesta el bon humor d'un taper ganxó, conegut per «En Potas» que, havent anat a treballar a Palamós, va tenir durant alguns anys la virtut de venir a peu cada vegada que es celebrava. A les nou en punt, el veïen «formar» al vell davant de la comitiva, ja que se'l considerava com un as en l'art coreogràfic, i ell tenia punt a seguir la tradició. I quan la bomba tornava al seu cau, empenya de nou la caminada cap a Palamós, a esperar la següent exhibició, satisfet i enorgullit del compliment d'un deure que tenia per sagrat.

No trobem, en fi, altres qualificatius per a convèncer als possiblement incrèduls, del formidable atractiu de la nostra «Passada» i del gran bé que féu al gremi de sabaters.

I què en direm de l'entrada del Carnestoltes, de l'ambient del Diumenge de quinquagèsima, i de les dues diades que el seguien, en què l'animat, festiu i bulliciós poble de Ganxònia es llançava al carrer atret pel reclam seductor de músiques, ballets i estudiantines? No és possible que un esbós tant superficial dongui al benèvol lector, i menys als que pugen, una idea de l'esplendor d'aquelles festes. Quan nosaltres erem nois, el Carnestoltes d'ací no havia pas perdut la potestat que li donà tant de renom. Recordem que el Diumenge al matí sorgien del barri de Tueda (aquell barri de Tueda, abans tant xiroi i avui tant mustiu i desolat) les bandes de música que barrejaven harmònicament les estridències dels instruments de metall, seguint la cercavila fins a la Casa Consistorial.

Els «balls de carrer», esti-

mulats per la competència, i que més profusament sortien el Dilluns, com les estudiantines, feien prodigis, i llur primera actuació la dedicaven al Magnífic Ajuntament; més tard acudien al davant de la casa de qualche potentat i tot seguit recorrien les barriades. Foren, entre aquelles comparses, molt celebrades en el transcurs d'alguns anys: «El Marqués de Caravaca», «Ball de Gitanes», «Los Pajaritos», «Los negritos», «La Culebra», en mig de tantes i tantes altres els components de les quals, si tornessin, s'ofendrien en veure que no en fem menció. Es digne d'atenció el fet de què fos obligatòria la prèvia inscripció de les comparses, les quals havien de fer constar llur repertori, assumint la responsabilitat d'una forta penyor de no poguer actuar sense causa ben justificada, ço que prova que com a formals ningú ens passava la mà per la cara, ni en broma!

El parlar dels ballets de carrer, mereix una menció honorífica la cèlebre colla que s'anomenà «Els Coixins», formada freqüentment per uns homes altruistes, del gremi de bastaxos o camàlics, la missió dels quals consistia en fer d'escorta a comparses i estudiantines, si bé sense renunciar a la seva part en la recaptació, perquè la botella que portaven s'alçaba, segons costum establet, després de cada ballable. I cal advertir que el càrrec de «coixi» no es confiava

a un qualsevol; tots eren homes seriosos i entenimentats. La vara que portaven era el símbol del poder de mantenir l'ordre i de fer apartar la gent perquè llurs patrocinats disposessin de prou espai per a lluir llurs habilitats.

Quant a l'aspecte un bon tros més artístic del Carnaval ganxó, no ens veurien capaç de descriure la força d'atracció dels balls de societat. Cal reconèixer, deixant de banda la sumptuositat de llurs instal·lacions, que les disfresses que hi concorrien no eren ridícules ni insubstancials, sinó confeccionades amb elegància, originalitat i bon gust, doncs hi havia competició de comparses i fins i tot foren moltes les de fora que degut a l'anomenada del nostre brillant Carnestoltes hi acudiren entre elles les de la famosa societat empordanesa «ERATO» de Figueres, que fa anys causaren l'admiració del poble.

Farem punt al breu resum dels nostres records que en part han servit a la vulgar evocació, no sense observar que la història del Carnaval, que va exercir la seva influència sobre diferents pobles, donaria lloc a gran nombre de reflexions que, com ja havem manifestat, no poden entrar en una ressenya feta sense cap pretensió. Hom digué una vegada, en recordar aquelles festes d'hivern, que mai s'havia divertit tant a gust com ací, i que hauria volgut disfer-se tot l'any per a cantar les veritats a la sogra,.... o a algú més!

Carnestoltes, el jovent d'avui no t'ha pas conegut. Ni falta que fa. Ben segur, les teves folgues i galindaines de tres dies farien la cita esguerrada. Eren pròpies del tarannà de la gent d'altre temps. Marquen, en fi, una altra època.

J. Soler C.

Reunión de la Comisión Permanente

AYUNTAMIENTO
Sesión del 19
Febrero 1953

Aprobación minuta de la anterior.
Aprobación cuentas semanales por un total de 15.461'95 ptas.
Los Sres. asistentes quedan enterados de las condiciones que se han dictado para hacer uso de la Estación preventiva de Arenys de Mar, por cuantos muchachos necesitan de dicho establecimiento benéfico.
Dada cuenta de la instancia que suscribe el empleado D. Alfonso Olleta Tibau, para que se sane su nombramiento defectuoso a tenor de las disposiciones del Nuevo Reglamento de Empleados se acuerda acceder a lo solicitado.
A la que eleva el Guardia municipal nocturno D. José Tubau Carreras, se acuerda pase a dictamen é informe del personal que corresponda para resolver en su día.
Leída la que elevan los componentes del gremio de industriales los taxistas, que por las alegaciones que formulan, solicitan la limitación del número de patentes ó permisos municipales hasta el número de 10, en este término municipal, por unanimidad se acuerda dejarla sobre la mesa para su resolución en la próxima sesión.
Enterados de la que formula Don Alberto Mestres Tió, que pide autorización para ejercer la industria de taxis en esta localidad, se acuerda acceder a lo solicitado.
Seguidamente se da cuenta de que siguiendo las instrucciones emanadas por las disposiciones de la Superioridad, en orden a la renovación de parte de los componentes de la Junta Pericial de las Riquezas Rústica y Pecuaria, así como en la de Urbana, teniendo en cuenta el derecho al cargo de vocal de ciertos vecinos por su condición de natos, y afectando la renovación, solamente a los de interregional nombramiento, la nueva Junta Pericial ha quedado integrada, en cuanto a la 1.ª parte con los mismos Sres. ampliada con el contribuyente agricultor Sr. Joaquín Balmaña Canet que sustituye a D. Francisco Tornabells Arxer, y en la segunda entran los Sres. D. Narciso Anlló Isern y D. Miguel Vilaret Vergés, cesando D. Juan Rigau Vilá; por unanimidad, se acuerda hacer constar en acta el sentimiento de la Corporación municipal por haber tenido que prescindir de la eficaz colaboración que durante tantos años ha venido prestando en los trabajos de dicha Junta, acordándose además comunicarle el agradecimiento del Ayuntamiento por los servicios prestados, así como por el celo y actividad con que han sabido defender los intereses municipales.
Por unanimidad se acuerda encargar la reparación y pintura de los bancos del Paseo, operación que deberá efectuarse a la brevedad posible con el fin de que el ornato de dicha vía sea un hecho antes de la afluencia turística de la primavera.